

Jurata Bogna Serafińska

Wielkie ryzyko

Słucham dyskusji zawziętych,
Racji, stanowisk, programów
Polityków, dziennikarzy...
Z tej drugiej strony ekranu.

I mam pytanie szczególne –
Dlaczego, tak z panów wielu,
Mówi, kalecząc polszczyznę
Na drodze do swego celu.

Ostatnio słowo **RYZYKO**
Jest modnie odmieniać co dzień
Zajrzyjcie więc do słownika,
Zobaczcie o co mi chodzi.

W słowniku¹ jest adnotacja –
To wyraz bez liczby mnogiej!
Zacznijcie mówić poprawnie,
Bo słuchać was już nie mogę.

Nieodmienne ultimatum

Od kilku dni **ULTIMATUM**
Robi karierę – bez sensu.
I znowu – błąd do kwadratu
Próba odmiany nonsensu.

Że wyraz to nieodmienny
Sprawdzić w słowniku² wystarczy,
By gramatycznie dowodzić
I nie powracać na tarczy.

Pomijam sens polityczny –
To błędy pseudo-pismaków,
Którzy się męczą z wyrazem,
I mówić wciąż nie potrafią.

Warszawa, 22 maja 2016 r.

¹ Wielki Słownik Wyrazów Obcych PWN, Wyd. Naukowe PWN, Warszawa 2011, s. 1114.

² Tamże, s. 1299.

Agnieszka Hećko

czarna gracia

nosi podarte koronki ślubnej sukni
i skórzany płaszcz
dostojna
z odsłoniętą szyją

włosy upina szylkretową szpilką
czujne oczy starsze niż kosmos
nie znają szronu łez
oddech nie paruje w powietrzu

wtedy na torach
zapomniała po mnie sięgnąć
malowała czerwienią paznokcie

zanim wybrzmi

rozebrana z ciężaru liści
anorektyczna natura drzew
rozgarniana świetlistymi palcami
przebudzonego poranka

odpowiada pieśczętą balsamicznego odde-
chu
kołysaniem ołówkowych czerni

w spiralnych wieżach mgły
dojrzewają dźwięki
błogosławieństw

mama

znów kwitnie jaśmin
odurza
jak czarna herbata
w metalowym pudełku
od nie-ciooci Wandy

granatowa noc – szklana Pani Walewska
wklepana starannie pod oczy
zawieszona w oddaleniu
sinym jak moje bose stopy

opowiesz mi bajkę?
patrzę lepko
zachłannie
z jej ust dzwonki
jaskółki
skowronki
wszystkie nasze dzienne sprawy

a ramię pulchne zmęczone
przyjm litośnie Boże...
cieple
a gdy będziem...
zasypia
zasypiam
w jaśminowym oddechu

dziadek

w futerale łóżka
długość bez ciężaru
z hrabiego został pretekst
dla piżamy

służba nieliczna
wierny modlitewnik

nakastlik i syrop na kaszel

pukam

dłoń w filecie kopiowego ołówka
głoszcze wspomnienie po harcie
oczy w niebieskie

niezręcznie czekam z doczesną herbatą

wzdycha nie schodząc na ziemię
w Paryżu
to były kurwy

chłopak z sąsiedztwa

dźwięk tłuczonego szkła
krzyk zduszonych drzwi
schodami w dół po cztery stopnie
na złamanie karku

pamiętam twoją twarz
zaciśniętą w pięść
gniewem zdobyte miejsce na podwórku

mówili że stoczysz się
wydłubałeś geny jak ojciec esperal
sieroctwem z wyboru zasklepiona rana

ustawiasz sztalugi
czysty blejtram wypełniasz
szlachetnym werniksem
piękniejszym niż wszystkie wtedy połamane
kredki

kochanka

tętnią gorączką miejsca kultu
hotelowe pokoje parkowe zaułki

sub rosa* doczekanej godziny
w adamaszku mroku
usta bez skargi

jego amulet skrywany w ciemności

pochyla się nad zebrowym sklepieniem
świętyni
zlizując słony pot
oczekiwanie jak otwarta rana

nigdy nie widział jej oczu
gdy powierzała słońcu
gasnące herbarium

wie kiedy zniknąć
z szelestem pończoch unosząc
zwiewny zapach heliotropu

